

**ה"ת 2746/12 - א ק נגד מדינת ישראל - מחלוקת לחקירות שוטרים
- מה"ש**

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 17-12-2746 ק נ' מדינת ישראל ו אחד |

בפני כבוד השופט משה גינזט
ה המבקש א ק
נגד מדינת ישראל
המשיבת מחלוקת לחקירה שוטרים - מה"ש

החלטה

1. בפני בקשה להשבת תפוס - אקדח אשר נתפס במסגרת תיק פלא 16-5393.
2. בבקשתו נטען ע"י הסגנור, כי המבוקש משרת שנים רבות במשטרת חדרה והוא בעלו של אקדח מסווג "גלוֹק" וכי הוא מחזיק בו ברישו.
3. לדבריו, האקדח נתפס ביום 29 בנוב' 2016, יחד עם הרישו להחזקתו. מהיום בו נתפס האקדח, לא הוגש כנגד המבוקש כתוב אישום וזאת חרף תלונה אשר הוגשה על ידי גירושתו של המבוקש ובן זוגה.
4. עוד טוען בבקשתו, כי כל כוונת המתלוונת ובן זוגה, הייתה לפגוע במבוקש, בתפקידו ובעבודתו. בנסיבות אלה מחזיקה המשיבת בתפוס שלא כדין וללא סמכות.
5. עוד טוען ב"כ המבוקש כי המבוקש משרת כשוטר מן המניין בתחנת משטרת חדרה. כלי הנשק משמש אותו בעבודה וכן כאמצעי להגנה עצמית, כי למעשה התפוס אינם מוגדר כמפורט בתיק.
6. ב"כ המבוקש הדגיש את האמור בסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי, מעצר וחיפוש, הקובל כי על המשטרה להחזיר את התפוס תוך 6 חודשים מיום בו נתפס או מיום שהגיע לידיה.
בעניינו לא הוגשה כל בקשה על ידי המשטרה להאריך את התקופה שנתקבעה, כך שלמעשה מיום 29/5/2017 מוחזק הנשק שלא כדין וממן הרואין להורות על החזרתו למבקר.

.7. בתגובה אשר הוגשה ע"י המחלקה לחקירות שוטרים (להלן: "המשיבה") נטען כי נשקו של המבוקש אכן נתפס ביום 29/11/2016 במסגרת תיק מה"ש אשר נפתח כנגד המבוקש, בחשד שאים במספר הזדמנויות על בת-זוגתו לשעבר ובן זוגה הנוכחי.

ኖוכת הסיכון שבהשאלה כלפי הנشك בידי המבוקש, נתפס כלפי הנشك. תפיסת כלפי הנشك נעשתה כדין לאור הוראות סעיף 32 לפקודת סדר-הדין הפלילי (מעצר וחיפוש, נוסח חדש) התשכ"ט-1969.

המשיבה צינה כי בקשו של המבוקש הוגשה בשנית, לאחר שהմבוקש הגיע בקשה דומה ביום 7/12/2016 ואשר נדונה בה"ת 16-12-13847.

בתאריך 2 לינואר 2017 דחה בית המשפט את הבקשה ועל החלטה זו הוגשה בקשה ערר (ע"ח 9931-01-17), אולם המבוקש מישר את הבקשה. لكن, לנוכח החלטת בית המשפט ומשיכת הערעור על ידי המבוקש, אין מקום לדון בבקשתה מחדש.

בנוסף נטען ע"י המשיבה, כי ביום 16/1/2017 התקבלה החלטה שבכפוף לשימושו, יוגש כתב אישום כנגד המבוקש.

בעקבות השימוש שנערכ לבקשתו, הוחלט כי יערוך תסקיר מטעם שירות המבחן אשר יתייחס לשאלת העמדתו לדין של המבוקש ולהשဖעת ההליך הפלילי על עתידו ועל עתיד הקשר בין המעורבים.

ביום 10 אוג' 2017 התקבל תסקיר שירות מבחן, וממנו עולה כי המבוקש הביע נכונות להשתלבות בטיפול ממוקד בתחום האילומות הזוגית ומכיר בכך שפועל באופן אימפרטיבי. מאידך, נקבע בתסקיר כי המבוקש התקשה לשאת באחריות מלאה באשר להתנהלותו באירועים. בשל כך המליץ שירות המבחן על טיפול במשר שני ובתום תקופת הטיפול יוגש תסקיר מסכם, עם המלצה מגובשת בעניינו.

ኖוכת קביעת התסקיר ולאחר שקיים נתונים נוספים, הוחלט לאמץ את עמדת שירות המבחן ולבחון את ההחלטה להגיש כנגד המבוקש כתב אישום, לאחר סיום ההליך הרפואי וקבלת תסקיר משלים.

לענין הבקשה להחזרת הנשק, טען ב"כ המשיבה, כיום הבקשה בסמכות סגן מפקד המחו"ז אשר בו משרת המבוקש למשיבה, אך נטען, אין כל התנגדות להעברת מלאו חומר החקירה לידי הסממ"ז על מנת שתיתנת החלטה בעניין הנשק.

עוד טענה ב"כ המשיבה כי נשקו האיש ששלח המבוקש הינו נשק אשר המשיבה פעל להגבי על פי הוראות הדין, בהיות המבוקש חשוד בעבירות אלמ"ב כמה שהוא לדרוש ממנו להפקיד את נשקו.

המשיבה הדגישה כי על המבוקש לפנות לקצין המוסמך לענייני רישוי נשק במשטרת ישראל.

עמוד 2

בנוסף הדגישה ב"כ המשיבה כי המבוקש אינו שוטר מאויים, לפיכך נתבקשתי לדוחות את הבקשה.

8. ראוי לציין כי תפיסת כלי הנשק של המבוקש נעשתה כדין ובהתאם להוראות סעיף 32 לפקודה ולהוראות הנהול המשפטתי בעבירות אלימות במשפטה מס' 300.13.226 "הטיפול המשפטתי בעבירות אלם"ב".
9. סעיף 42(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות, אכיפה - מעצרים), קובע כי על הקצין המחליט על שיחרורו של חשור לא דריש להפקחת כלי הנשק אשר ברשותו, לפרט את נימוקיו בכתב; וסעיף 32, קובע כי במקרים בהם יש לשוטר יסוד להניח כי היה שימוש בנשק או כי יש חשש שיעשה בו שימוש, יתפוס השוטר את הנשק על פי הסמכויות המוקנות לו בחוק.
10. אין מחלוקת, כי תפיסת כלי הנשק של המבוקש נעשתה בהתאם לחוק והנהול המשפטתי וכי המלצה המשיבה שלא להחזיר את כלי הנשק בשלב זהה, נכון היא.
11. עם זאת, המשיבה בטיעוניה לא פסלה את האפשרות הנתונה בידי המבוקש לפנות לسان מפקד המחויז בו משרת המבוקש, להעיר לידי את מלאו חומר החוקה, וזה מוסכם להחלטת בעניין הנשק, עוד לפני תתקבל החלטה בתיק לגופו של עניין.
12. מכל האמור לעיל, הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, ו' בטבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.